

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOM. PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 JULIÁNA ČIŽMÁRA

S Julianem Čižmárem jsme se potkali na projektu „piazzetty“ před hotelem Intercontinental. Julian dlouho odolával myšlence stavět na tomto nedefinovaném místě, až navrhl daleko radikálnější řešení a v souvislosti s hledáním důstojného místa pro budovu Filharmonie „zboural“ hotely oba a na nábřeží, proti Kotěrově Právnické fakultě navrhl koncertní sál. Projekt velice smělý, ne však zcela dotažený. Projekt divadla si pak úspěšně zopakoval v atelieru Ondřeje Císlera, aby se k nám vrátil na diplom.

V diplomním semináři se, tak, jako většina našich diplomantů vrací do rodného města a hledá téma, kterým by byl svému městu užitečný. Nachází nedotaženou soutěž na Státní vědeckou knihovnu, velmi precizně hledá a vytipovává nevhodnější místa pro její umístění. Konfrontuje zadanou lokalitu s dalšími 6 možnými. Místo nachází a poměrně bezpochybně odargumentovává. Rozhoduje se pro místo bezprostředně navazující na centrum města, poslední volné místo na hradebním okruhu, v sousedství expresivní budovy divadla Jonáše Záborského ze sedmdesátých let.

Knihovnu navrhuje jako solitér ve stopě vnější hradby, zachovává měřítko i rytmus zástavby na hradebním okruhu, jasně definuje hranice města a parku namísto vodního příkopu. Vytváří novou stěnu-hradbu, vizuální ale v parteru prostupnou hranici.

Při návrhu vyvstávají, ostatně tak jako vždy, problémy zvoleného místa a Julian se při své slušnosti najednou bojí udělat jasný krok, jasný řez, který by možná nebyl všemi přijat, ale který si budova takového významu může a má dovolit. S udivující lehkostí pracuje s mnoha funkčními variantami, naplňujícími beze zbytku v soutěži stanovený stavební program, těžkosti v rozhodování vyvstávají v okamžiku konfrontace s historickými artefakty, hradební zdí, historickou alejí atp. Několikrát zkoušené propojení své knihovny se „Zahradou umění“ v parku nakonec zavrhuje a spojení s veřejným prostorem nakonec realizuje v parteru a do parku nastupuje veřejným schodištěm.

Logické uspořádání mechanismu knihovny ukazuje, že Julián s bravurou zvládá převedení stavebního programu do 2D půdorysů, s prostorovým převedením potom trochu zadržává. Přesto ale navrhuje pro instituci knihovny důstojný dům, jak si vytknul, svým pojetím blízký architektuře sedmdesátých let, v současné době tolik populární. Svoji „nemodernost“ si Julián uvědomuje a konec jeho práce tímto uvědoměním utrpěl. Julián znejistěl a projekt, který měl téměř hotový, znovu přepracovával, aby se nakonec vrátil k prověřenému. Já jeho projekt hodnotím s respektem k poctivě odpracovanému řemeslu, prokázal schopnosti architektonické práce, okusil složitosti „osamělého“ běžce, kterým v následné praxi v kolektivu profesionálního atelieru nebude vystaven.

Doporučuji diplomní projekt Juliána Čižmára, beze zbytku profesionálně zpracovaný, jednoznačně k přijetí a s povzdechem nad nevyužitými možnostmi a snad přílišnou „usedlostí“ jej hodnotím stupněm **B – velmi dobrý**.